

Visul dintre două lumi

Liliana Tirel

Te văd în vis
stând în castelul dintre două lumi.
Ploua. Te-ai ridicat și-ai mers la fereastră
Prin fum de țigară
priveai cerul ce cară în spate
norii încărcăți
nori ce toarnă lacrimile vieții
pe pământ.
Priveai noaptea
o noapte neagră - fără stele, fără lună
doar trăsnete, doar fulgere
doar un câine cenușiu scâncea
stând lângă ușă
în ploaie.

Ploua
și erai singur în castelul nopții,
castel rezistent prin
valuri de timp.
Părea primordiala noapte
când gânduri încărcate
de mister
fuzionează nebune;
prin minte-ți trec
începuturi
șapte zile
șase nopți ale
Creației divine.

Te-nalți...spre altă Dimensiune.